

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 27 август 2020 г.
(OR. en)

Междуинституционално досие:
2020/0177(NLE)

10306/20
ADD 1

WTO 142
UD 158
COASI 100

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От: Генералния секретар на Европейската комисия,
подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор

Дата на получаване: 24 август 2020 г.

До: Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета
на Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2020) 376 final - ANNEX

Относно: ПРИЛОЖЕНИЯ към Предложение за Решение на Съвета относно
позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз
в рамките на Митническият комитет, създаден по силата на
Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и
неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от
друга страна, по отношение на препоръка относно прилагането на
член 27 от Протокола относно определението на понятието
„продукти с произход“ и методите на административно
сътрудничество

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2020) 376 final - ANNEX.

Приложение: COM(2020) 376 final - ANNEX

Брюксел, 14.8.2020 г.
COM(2020) 376 final

ANNEX

ПРИЛОЖЕНИЯ

към

Предложение за Решение на Съвета

относно позицията, която трябва да се приеме от името на Европейския съюз в рамките на Митническият комитет, създаден по силата на Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна, по отношение на препоръка относно прилагането на член 27 от Протокола относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество

ПРЕПОРЪКА № 1/2020 от [...] 2020 ГОДИНА

НА МИТНИЧЕСКИЯ КОМИТЕТ ПО СПОРАЗУМЕНИЕТО ЗА СВОБОДНА ТЪРГОВИЯ МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И НЕГОВИТЕ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ, ОТ ЕДНА СТРАНА, И РЕПУБЛИКА КОРЕЯ, ОТ ДРУГА СТРАНА, ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРИЛАГАНЕТО НА ЧЛЕН 27 ОТ ПРОТОКОЛА ОТНОСНО ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НА ПОНЯТИЕТО „ПРОДУКТИ С ПРОИЗХОД“ И МЕТОДИТЕ НА АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

МИТНИЧЕСКИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид Споразумението за свободна търговия (наричано по-долу „Споразумението“) между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна, и по-специално член 15.2, параграф 1, буква в) и член 6.16, параграф 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) В член 27 от Протокола относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към Споразумението (наричан по-долу „Протоколът“) се определя процедурата за проверка на доказателствата за произход, и по-специално задачите и отговорностите на митническите органи на страната вносител и страната износител.
- (2) Европейският съюз и Република Корея (наричани по-долу „страните“) отбелязаха необходимостта от общо разбиране на основните характеристики на процедурата за проверка, предвидена в член 27 от Протокола, и на различните етапи от тази процедура. Такова общо разбиране следва да бъде в интерес на митническите органи, отговарящи за осигуряване на спазването на правилата за произход и за равното третиране на стопанските субекти, подлежащи на проверка, във всяка от страните.
- (3) Митническият комитет е оправомощен по силата на член 6.16, параграф 5 от Споразумението да формулира препоръки, които той счита за подходящи за постигане на общите цели и за стабилното функциониране на механизмите, установени в Протокола. Страните считат за целесъобразно да се формулират такива препоръки за общо разбиране и правилно прилагане на разпоредбите на член 27 от Протокола.

ПРЕПОРЪЧВА:

1. Основни характеристики на процедурата за проверка

- (1) Основните характеристики на процедурата за проверка по член 27 са в две направления: става въпрос за система на т.нар. „непряка проверка“, която се основава на взаимното доверие между митническите органи на страните.
- (2) „Непряка проверка“ означава, че митническите органи на страната вносител не извършват проверките, а отправят искане за проверка до митническите органи на страната износител и последните трябва да извършат проверката, като се свържат с износителя. Резултатът от проверката се предава от митническите органи на страната износител на митническите органи на страната вносител. Мотивите за това са, че митническите органи на страната износител, в която е изготвено доказателството за произход (декларация за произход), са в най-добра позиция да извършат проверка на това доказателство поради близостта им до износителя (познаване на дейността и историята на износителя, лесен достъп до информация, познаване на националната счетоводна система, липса на езикови бариери). Поради това митническите органи на страната износител трябва преди всичко да определят дали засегнатите продукти са със съответния произход, или не, в съответствие с приложимите правила за произход.
- (3) „Проверка на доказателствата за произход“ се извършва въз основа на взаимно доверие между митническите органи на страните. „Взаимно доверие“ в настоящия документ означава, че митническите органи на страната износител следва щателно да проверяват въпросите, представени от митническите органи на страната вносител, и да съобщят резултатите от тази проверка на митническите органи на страната вносител, които разчитат на резултатите от работата, извършена от митническите органи на страната износител. Митническите органи на страната вносител обаче имат правото да поискат допълнителна информация от страната износител, ако считат, че отговорът е непълен или че не позволява да се разбере позицията, изразена от страната износител. Подробностите относно информацията, която страната вносител може да поиска от страната износител, са разгледани по-детайлно в раздели 2.4.2 („Констатации и факти“) и 2.4.3 („Достатъчна информация“).

2. Различните етапи от процедурата за проверка

2.1. Отпращане на искане за проверка

(4) Митническите органи на страната вносител могат да отправят искане за последваща проверка на доказателствата за произход, когато имат обосновано съмнение относно:

- истинността на документите. Пример: съмнения дали фактурата, съдържаща декларацията за произход, не е фалшива фактура, изготвена от вносителя или износителя, за да се възползва от преференциалния произход,
- статуса на продукти с произход, който имат съответните продукти. Пример: съмнения дали продуктите отговарят на критериите за произход, определени в приложение II към Протокола („Специфични за отделните продукти правила“),

или

- изпълнението на другите изисквания от Протокола, свързани с доказателствата за произход. Пример: съмнения дали износителят е имал или продължава да има статут на одобрен износител.

(5) В допълнение към случаите на обосновано съмнение по горепосочените елементи, митническите органи на страната вносител имат възможност да отправят искане за проверка по случаи, избрани на случаен принцип. Това обхваща случаите, които не попадат в обхвата на посочените по-горе 3 елемента — предмет на обосновано съмнение.

2.2. Изпращане на искането за проверка

(6) Митническите органи на страната вносител трябва да изпратят искането за проверка до митническите органи на страната износител, отговорни за проверката на доказателствата за произход. В искането трябва да бъде посочено дали то се отправя на случаен принцип, или на базата на обосновано съмнение. В член 27, параграф 3 се предвижда, че при необходимост в искането се посочват причините за разследването.

(7) Посочването на причините за разследването позволява на митническите органи на страната износител да разгледат искането по най-ефективния начин по отношение на разходите и административната тежест.

(8) От друга страна, ако митническите органи на страната вносител поискат разследване на случаен принцип, не е необходимо те да посочват причина за това.

- (9) В съответствие с член 27, параграф 3 обаче доказателствата за произход или копие от тези документи на продуктите, предмет на разследването, следва да се изпратят до митническите органи на страната износител.

2.3. Извършване на проверката

- (10) Съгласно системата за непряка проверка проверката на доказателствата за произход, съставени от износителите в страната износител, е отговорност на митническите органи на страната износител. Независимо от това, с прилагането на член 27, параграф 8 (вж. 2.9 „Съвместни разследвания“ за повече подробности) митническите органи на страната вносител при определени условия може да бъдат включени в процеса на проверка на територията на страната износител.
- (11) В случай на проверка на доказателствата за произход, предоставени от вносителя, митническите органи на страната вносител отправят искане за проверка до митническите органи на страната износител. Митническите органи на страната вносител не изискват от вносителя лично да получи от износителя информацията, посочена в параграфи 2.4.2 и 2.4.3.
- (12) Освен това в разпоредбите на член 27 не е предвидено митническите органи на страната вносител да могат пряко да изискват от износителите да им предоставят данни или информация.
- (13) Тези разпоредби обаче не възпрепятстват вносителите и износителите от двете страни по взаимно съгласие и на доброволен принцип да обменят данни или информация помежду си и да ги предават на митническите органи на страната вносител. Обменът или подаването на такива данни не е задължителен и всеки отказ за предоставяне на информация не е причина за отказ на предоставяне на преференция без проверка. Това не е част от процеса на проверка.
- (14) Доказателствата за директен транспорт, представени във връзка с член 13, не се считат за доказателства за произход и като такива не са свързани с проверка на доказателствата за произход по член 27.

2.4. Боравене с резултатите от проверката

- (15) Митническите органи на страната износител информират митническите органи на страната вносител за резултатите от проверката, включително за констатациите и фактите, във възможно най-кратък срок. По-специално митническите органи на страната износител следва да сведат до минимум, доколкото е възможно, времето за отговор на исканията за проверка относно валидността на статута на одобрен износител.

2.4.1. Допълнителни средства за комуникация

(16) Изпращането на искания за проверки и обявяването на резултатите от тях между митническите органи на двете страни се извършва чрез обичайните пощенски услуги. Успоредно с това митническите органи на двете страни могат да използват допълнителни средства като електронна поща, за да могат бързо да комуникират и да гарантират, че исканията и отговорите достигат до адресата в съответната страна.

2.4.2. Констатации и факти

(17) Изразът „констатации и факти“ означава, че отговорът относно проверката, предоставен от митническите органи на страната износител, включва определени подробности относно извършената от тях процедура за проверка. Обхватът на „констатациите и фактите“ се ограничава до следните елементи:

- заключението относно истинността на документите, статута на произход на съответните продукти или изпълнението на другите изисквания от Протокола,
 - описанието на продукта, предмет на проверката, и тарифното класиране, свързано с прилагането на правилото за произход,
- и
- информация относно начина на провеждане на проверката (кога и как).

2.4.3. Достатъчна информация

(18) При проверка на случаен принцип митническите органи на страната вносител не изискват повече информация от посочената в точка 2.4.2 („Констатации и факти“) от митническите органи на страната износител.

(19) В случай на проверки на базата на обосновано съмнение, ако информацията, предоставена от митническите органи на страната износител, е счетена от компетентните органи на страната вносител за недостатъчна, последните могат да поискат допълнителна информация от митническите органи на страната износител с цел да се определи истинността на документите или действителният произход на продуктите. Допълнително поисканата информация не може да надхвърля следния списък:

- Когато критерият за произход е „изцяло получен“ — приложимата категория (като например добив, минно дело, риболов и място на производство),

- Когато критерият за произход е основан на метода на стойността — стойността на крайния продукт, както и стойността на всички използвани в производството продукти без произход,
- Когато критерият за произход е основан на промени в тарифното класиране — списък на всички материали без произход, включително тяхното тарифно класиране (във формат от 2, 4 или 6 цифри в зависимост от критериите за определяне на произхода),
- Когато критерият за произход е основан на теглото — теглото на крайния продукт, както и теглото на съответните материали без произход, използвани в крайния продукт,
- Когато критерият за произход е основан на специфичен режим — описание на специфичния режим, който е придал произход на този конкретен продукт, и
- Когато се прилага правилото за допустимите отклонения — стойността или теглото на крайните продукти и стойността или теглото на материалите без произход, използвани в производството на крайните продукти.

(20) Ако даден отговор не съдържа достатъчно от посочената по-горе информация, за да могат митническите органи на страната вносител да определят истинността на въпросните документи или действителния произход на продуктите, митническите органи, отправили искането, отказват предоставянето на преференция, освен при наличие на изключителни обстоятелства (вж. раздел 2.7 относно изключителните обстоятелства).

(21) Митническите органи на страната износител не предават на митническите органи на страната вносител поверителна информация, за чието разкриване износителят счита, че излага на риск неговите търговски интереси. Неоповестяването на поверителна информация не може да бъде единствената причина митническите органи на страната вносител да откажат предоставянето на преференция, при условие че митническите органи на страната износител представят основания да не се предаде определена поверителна информация и докажат, че стоката е с произход, по начин, който удовлетворява митническите органи на страната вносител.

2.5. Краен срок за отговор на искане за проверка

(22) В член 27, параграф 6 се посочва, че резултатите от проверката трябва да бъдат съобщени възможно най-бързо.

(23) В член 27, параграф 7 се предвижда, че страната вносител по принцип следва да откаже предоставянето на преференция, но само когато са изпълнени едновременно 2 условия:

- искането за проверка е отправено въз основа на обосновано съмнение,

и

- няма отговор в рамките на 10 месеца от датата на искането за проверка или отговорът не съдържа достатъчно информация, за да се определи истинността на въпросния документ или действителният произход на продуктите.

(24) Тази разпоредба означава, че за проверка по случаи, избрани на случаен принцип, страната вносител не може да откаже предоставяне на преференция без отговор от страната износител.

2.5.1. Краен срок при проверки на случаен принцип

(25) Митническите органи на страната износител полагат всички усилия да представят отговор при случаите на проверки на случаен принцип в срок от 12 месеца. Тъй като обаче в член 27 не се определя краен срок за проверките на случаен принцип, митническите органи на страната вносител не може да отказват преференции единствено поради това, че митническите органи на страната износител не са предоставили отговор в рамките на срока от 12 месеца по искане за проверка на случаен принцип.

2.5.2. Краен срок в случай на проверки при наличие на обосновано съмнение

(26) За случаи, избрани при обосновано съмнение, страната вносител отказва предоставяне на преференция, когато не получи отговор в рамките на 10 месеца от датата на искането за проверка, освен при наличие на изключителни обстоятелства.

2.6. Отмяна на резултатите

(27) По изключение митническият орган на страната износител може да отмени резултатите от проверката. Отменянето на първоначалния отговор се прави в рамките на 10 месеца от датата на искането за проверка.

2.7. Изключителни обстоятелства

(28) Дори ако двете посочени по-горе условия за отказ на предоставяне на преференция са изпълнени, текстът на член 27, параграф 7 постановява, че предоставянето на преференциално третиране продължава да е възможно въз основа на клаузата за „изключителни обстоятелства“.

(29) На практика страната вносител все още разполага със свободата да вземе решение, че съществуват изключителни обстоятелства, които оправдават отказа на предоставяне на преференция.

(30) Изключителните обстоятелства включват по-специално следните ситуации:

- Страната износител не е в състояние да отговори на искането за проверка, подадено от страната вносител, когато:

а) произшествия, които износителят не би могъл да предвиди, като например пожар, наводнение или други природни бедствия, както и война, размирици, терор, стачки и други подобни, са довели до частична или пълна загуба на придружаващите документи за произход или до забавяне на представянето на тези документи; или

б) отговорът се е забавил поради причини извън неговия контрол, като например административно или съдебно производство по обжалване в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби на страната, въпреки че износителят и митническият орган на страната износител са положили дължимата грижа при спазване на задълженията по настоящия Протокол.

- Установено е, че или искането, или отговорът на искането не са достигнали своето местоназначение поради грешки, допуснати от съответните органи,

- Искането или отговорът на искането за проверка не са доставени поради проблеми в комуникационните канали (напр. промяна на адреса на лицето, отговарящо за проверката, връщане на писма поради административни грешки на пощенските служби и др.).

2.8. Напомняне

(31) При липса на отговор на митническите органи на страната вносител се препоръчва да изпратят напомняне на страната износител преди края на 10-месечния период.

(32) Препоръчва се митническите органи на страната износител, които не са в състояние да отговорят в рамките на 10-месечния срок, да информират за това органа, отправил искането, преди изтичането на крайния срок, като посочат колко време ще отнеме тяхната процедура за проверка, както и причината за забавянето на отговора.

2.9. Съвместни разследвания

(33) В член 27, параграф 8 се предвижда, че страната вносител може да присъства при проверка на произхода, извършвана от митническите органи

на страната износител и че в такъв случай двете страни ще се позовават на член 7 от Протокола относно административната взаимопомощ по митнически въпроси за изпълнението на искането за участие на страната вносител. В такива случаи се прилагат условията на член 7. По-специално в член 7, параграф 4 от Протокола относно административната взаимопомощ по митнически въпроси се посочва, че само надлежно упълномощени служители на страната вносител може да присъстват на разследвания, провеждани на територията на страната износител и че условията на съвместното разследване се определят от страната износител.

Съставено в [...] на [...] 2020 година.

За Митническия комитет ЕС—Корея

За Европейския съюз

За Република Корея
